

פרשת אחרי ~ כ"ה ניסן תשפ"ד ~ גליון תנ"ט - שנה י'

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן עפ"י ספה"ק ליקוטי הלכות ועוד ספרי תלמידי רבינו הק' וכן לפי דברי צדיק דורינו מודיני הרב שליט"א

מס' נישין לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוהו החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~

(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במערעועדיבקה)

לב. איך רבינו הקדוש מבאר המשך הפסוק "ישיש כגבור לרוץ ארח"?

ואז "ישיש כגבור לרוץ ארח" - כי הצדיקים הם גבורי כח עשי דברו לשמוע בכל דברו (תהלים ק"ג), כי צריך התגברות כדי לרוץ אורח הזה, שהיו?? לילך בזמן הזה, שהיו ישראל נזופים, ועכשיו רצים במהירות גדול זה הדרך, והתגברות הזאת היא בחי' "ציצית", בחי' "תכלת" כנ"ל, בחי' "מקיפים", וזה "מקצה השמים מוצאו ותקופתו" - בחי' מקיפים, ועם בחי' תכלת הזאת מכלים ושצים?? העכו"מ בבחי' "כי אעשה כלה בכל הגוים", וזה "ואין נסתר מחמתו" - "מחמתו" זה בחי' "כלה", כמו שכתוב (תהלים נ"ט) "כלה בחמה כלה ואינימו".

לג. איך מרומז בהמשך הפסוק מה שרבינו הקדוש כותב שע"י שזוכין לקדש מחשבתו ולברוח ממחשבות רעות וכו' וזה עיקר התשובה וגדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד ומקרבת הגאולה ונתגלה אורייתא דעתיקא סתימאה שזהו עונג שבת (עי' באות ו')?

ועי"ז זוכים להשגת אורייתא דעתיקא בבחי' עונג שבת כנ"ל, וזה תורת ה' תמימה שהיא תורה דעתיקא, שהיא "תמימה" עדיין שעדיין לא השיג ממנה כלום, משיבת נפש - זה בחי' שבת כי בו שבת וינפש.

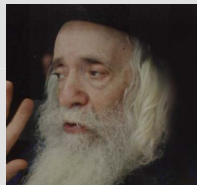
~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליקט הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי חיים מצאנז - בעל ה"דברי חיים" זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ"ה ניסן)

כאשר אחד מחסידי צאנז הפך לחסיד ברסלב, התעוררה נגדו מחלוקת בקרב החסידים, ואביו של

אותו אברך הלך להיוועץ בנידון עם השוחט של הרה"ק מצאנז שהיה מכונה "דער דז'יקעווער מורה הוראה" [מורה הוראה של דז'יקוב], משהגיע האב ומלוויו אל המו"צ ושטחו לפניו את "הבעיה", סיפר הוא להם - כי כשהכינו את שלחן השבת אצל רבו הקדוש מצאנז הניחו עליו את הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן' והוא נהג לכנותו "מיינ שבת ספר" [הספר שלי עבור שבת].

כ"ק אדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל

הצה"ח ר' לוי יצחק בנדר זצוק"ל סיפר, כי כששהה בגרמניה בימי מלחמת עולם השניה פגש שם את כ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל, וכה סיפר לו האדמו"ר: זקני הרה"ק מצאנז החשיב מאד את הרה"ק ר' נחמן זצוק"ל וספרו הק' 'ליקוטי מוהר"ן', ופעם אחת שוחח לילה שלם מגדולתו של בעל ה'ליקוטי מוהר"ן' בהטעימו "דער זידע האט אוועק געגעבן א גאנצע נאכט אויף דעם" [הסבא מסר לכך לילה שלם], וחזר בהתפעלות כמה וכמה פעמים: "אה, ביים זיידען א נאכט! - ביים זיידען א נאכט!" [לילה אצל סבא!].

לד. רבנו הקדוש זי"ע ועב"א ביאר שהצדיק מקבל גבורתו ע"י ישראל כשמתחזקין לצאת מחמתן של האומות ולקדש מחשבתינו ולברוח ממחשבות רעות, ורבנו הק' מסמיך לזה הפסוק "והוא כחתן יוצא מחופתו" - שהצדיק יוצא מהחפה והמכסה שהיה לו עד עכשיו, עיי"ש, מה כותב רבינו על ענין המעם שהכלה שולחת מלית להחתן? וזה טעם למה שולחת הכלה להחתן טלית, כי הצדיק מקבל גבורתו ע"י ישראל כמו שכתוב "לשמש שם אהל בהם" (כי הצדיק נקרא שמש וזריחתו של הצדיק היינו השגתו אינו אלא ע"י ישראל).

לה. ידוע שרבינו הק' אמר תורה זו בשבת קודש אחרי החתונה של בתו הצדקת מרת שרה ע"ה שהיתה בר"ח ניסן תקס"ג, איך רבינו הקדוש מקשר עניני החתונה לתורה זו?

וזה שאומרים "עלה" על החתונה, על שם "היא העולה" כנ"ל, (מש"כ באות ד' וכשמקים התפילה את בחי' מלכות, בבחי' ולעבדו בכל לבבכם, זה בחי' "היא העולה" וכו' עיי"ש), וזמירות שמזמרין על החתונה זה "ה"א" דל"ת עם יו"ד שיר פשוט וכו' כנ"ל (מה שכתוב באות ה' וזה בחי' השיר שיתער לעתיד, והוא שיר פשוט כפול משלש מרובע והם עשרה מיני נגינה וכו' עיי"ש), וזה שצועקין "שבת" שעיי"ז זוכיין לעונג שבת לאורייתא דעתיקא כנ"ל (עי' באות ו').

לו. מה המעם שנותנין מעות בחתונה?

ומה שנותנין מעות כשקוראין "שבת", כי באורייתא של עכשיו יש ימין ושמאל ובשמאלה עושר, אבל בעתיקא לית שמאל ולית עשר תמן (זוהר קכ"ט), ובשביל זה כששומעין ישראל בשורת התורה דעתיקא נותנין את המעות כי אין צריך למעות, כי בעולם הבא לית אכילה ושתייה (ברכות י"ז).

לז. מה הפירוש של הפסוק "מלכי צבאות יודון יודון"?

וזה פירוש (תהלים ס"ח) "מלכי צבאות יודון" היינו הצדיקים שהם מלאכיו גבורי כח, שהם מדדין במרוצה ובמהירות, כדי לרוץ אורח - וזה ריקודין, "ונות ב'ת'חלק ש'לל" - ר"ת שב"ת.

לח. מה כותב רבנו הקדוש עוד על ענין חילוק המעות בחתונה?

ענין אחר: להורות וותרנות גדול בזה שמחלקין מעות, להורות שהכלה היא בחי' "הא" שמדל"ת נעשית ה"א - שעיי"ז בא עשירות גדול, בבחי' והריקותי לכם ברכה עד בלי די, עד שיכלו שפתותיכם וכו' (שבת לג:) שמחלקין המעות מורה שהגיעו לזאת הברכה, עד שהמעות אין חשוב אצלם, - וזה פירוש "ועשירית האיפה" - עשירית, שהוא בבחי' אי פה - היינו שכלו פיהם מלומר די, שיש להם כ"כ עשירות, וזה מחמת שנעשה מרביעית ההין מדל"ת ה' כנ"ל.

לט. רבינו הק' דיבר באריכות בתורה זו על ענין התשובה שהעיקר הוא לברוח ממחשבות רעות ולחשוב רק מחשבות טובות ומהירות איך לעבוד את השי"ת, ובתוך הדברים מזכיר רבינו הקדוש הפסוק "ישיש כגבור לרוץ אורח" וגו', מה כותב רבנו הקדוש על פסוק זה?

ישיש כגבור לרוץ אורח וגו' - כי צריך התגברות גדול וכו' לרוץ ארח הזה שהיו יכולים לילך בזמן שהיו ישראל נזופים ועכשיו רצים במהירות גדול וכו' לרוץ ארח הזה, שהיו יכולים לילך בזמן שהיו ישראל נזופים, ועכשיו רצים במהירות גדול זה הדרך וכו', ע"כ לשונו בעת שאמר זאת התורה.

שמעתי אז מפיו הקדוש ענין זה בביאור יותר, שאמר בפירוש ענין זה לענין בני אדם הזוכים לעשות תשובה על העבר, ואמר שאע"פ שזוכים לתקן מה שעבר, אעפ"כ עדיין היכן הוא אותו הזמן שהיו רחוקים מהשי"ת שהיו יכולים לעבוד את השי"ת באותו הזמן, ובוודאי צריכים לתקן זאת, דהיינו להשלים ולמלאות את העבודה שהיו יכולים לעבוד את השי"ת בכל אותו העת שהיו נזופים מלפניו יתברך ורחוקים ממנו, ע"כ אחר שזוכין להתעורר לתשובה צריכין זריזות גדול בעבודתו יתברך ולרוץ מאד מאד כדי שיזכה ע"י זריזות עבודתו לתקן ולהשלים גם חסרון העבודה של הימים שעברו כי עכשיו צריך לרוץ במהירות גדול זה הדרך שהיה יכול לילך בזמן שהיה רחוק מהשי"ת, ואמר לאנשיו בזה הלשון "אר דארפט זיך זייער יאגין, איר זאלט נאך קענין עפיס ראפיין" (צריכין אתם להזדרז מאד (בעבודת השי"ת) כדי שתספיקו עוד להשיג משהו.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת אחרי ~ כ"ה ניסן תשפ"ד ~ גליון תנ"ט - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

מב. 'וְשַׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמְדַבְּרָה', מה הכוונה "איש עתי"?

המוכן לכך מיום אתמול.

מג. "ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש כבואו אל הקודש והניחם שם", האם אכן הסדר היה כך שאחרי שנשלח השעיר בא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הלבן וכו'?

אמרו רבותינו שאין זה מקומו של מקרא זה ונתנו טעם לדבריהם במסכת יומא (ע"י בשפתי חכמים באריכות), ואמרו כל הפרשה כולה נאמרה על הסדר חוץ מביאה זו שהיא אחר עשיית עולתו ועולת העם והקטרת אמורי פר ושעיר שנעשים בחוץ בבגדי זהב וטובל ומקדש ופושטן ולובש בגדי לבן: "ובא אל אהל מועד" להוציא את הכף ואת המחטה שהקטיר בה הקטורת לפני ולפנים: "ופשט את בגדי הבד" אחר שהוציאם ולובש בגדי זהב לתמיד של בין הערבים.

מד. מה הוא סדר העבודות?

וזוהו סדר העבודות, תמיד של שחר בבגדי זהב: ועבודת פר ושעיר הפנימיים וקטרת של מחטה בבגדי לבן: ואילו ואיל העם ומקצת המוספין בבגדי זהב: והוצאת כף ומחטה בבגדי לבן: ושיירי המוספין ותמיד של בין הערבים וקטרת ההיכל שעל מזבח הפנימי בבגדי זהב.

מה. מהו סדר הפסוקים לפי סדר העבודות?

וסדר המקראות לפי העבודות כך הוא, "ושלח את השעיר במדבר" (מה שכתוב בסוף פסוק כ"ב), "ורחץ את בשרו במים" וגו' (פסוק כ"ד), "ויצא ועשה את עולתו" וגו' (המשך פסוק כ"ד), "ואת חלב החטאת" גו' (פסוק כ"ה), וכל הפרשה עד ואחר יבא אל המחנה (סוף פסוק כ"ח), ואח"כ "ובא אהרן" (פסוק כ"ג - ובא אהרן אל אהל

מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש כבואו אל הקודש והניחם שם).

מו. "והניחם שם", מה למדין מזה?

מלמד שטעונין גניזה, ולא ישתמש באותן הארבעה בגדים ליום כיפורים אחר.

מז. "ורחץ את בשרו במים וגו' ולבש את בגדיו" וגו', מה למדים מזה?

למעלה (בפסוק ד') למדנו מורחץ את בשרו ולבשם שכשהוא משנה מבגדי זהב לבגדי לבן טעון טבילה שכאותה טבילה פשט בגדי זהב שעבד בהן עבודת תמיד של שחר ולובש בגדי לבן לעבודת היום, וכאן למדנו שכשהוא משנה מבגדי לבן לבגדי זהב טעון טבילה.

מח. "ורחץ את בשרו במים במקום קדוש", מה הכוונה "במקום קדוש"?

המקודש בקדושת עזרה והיא היתה בגג בית הפרוה, ("בית הפרוה" - שם חדר אחד בעזרה או סמוך לה - באר מים חיים, וע"י עוד בשי למורא למה נקרא כך).

מט. האם כל הטבילות של יום כיפור היה שם?

וכן ד' טבילות הבאות חובה ליום, אבל הראשונה היתה בחיל, ("חיל" - סביב לעזרה של בית המקדש היתה בנויה חומת העזרה ומסביב לחומת העזרה היה מקום פנוי עשר אמות והוא נקרא "חיל" ומסביב לחיל היה "סורג" [מחיצה מעץ עשויה כעין סריגה] בגובה עשרה טפחים ומסביב לסורג הוא שטח הר הבית הוא הר המוריה והיה מוקף חומה, ע"י עוד בשי למורא למה טבילה הראשונה היה בחיל).

ן. "ולבש את בגדיו ועשה את עֲלָתוֹ", איזה בגדים לבש?

שמונה בגדים שהיה עובד בהן כל ימות השנה.

נא. "ויצא ועשה את עֲלָתוֹ", מהיכן יצא להיכן?

ויצא - מן ההיכל אל החצר שמזבח העולה שם.

נב. "ועשה את עֲלָתוֹ", על מה הכוונה?

איל לעולה האמור למעלה (פסוק ה') "ומאת עדת בני ישראל" וגו'.

נג. "ואת חֶלֶב החטאת יקטיר המזבחה", מה הכוונה
"חֶלֶב החטאת"?

אמורי פר ושעיר, (כלומר לאו דוקא "חלב" אלא גם שאר
אימורים ולא דוקא אמורי חטאת אחת אלא אמורי שתי
החטאות שהם פר ושעיר - עפ"י ספר זכרון).

נד. "יקטיר המזבחה", איזה מזבח?

על מזבח החיצון, דאילו בפנימי כתיב "לא תעלו
עליו קטרת זרה ועולה ומנחה" (שמות ל' ט).

נה. "ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא
את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה" וגו',
מה הכוונה "אשר הובא את דמם"?

להיכל ולקדש לפני ולפנים (לקדש הקדשים).

נו. "וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו
לכהן תחת אביו", מה משמיענו בזה?

כפרה זו של יום הכיפורים אינה כשרה אלא בכהן
גדול שנמשח - גור אריה.

נז. למה הוצרך לומר זאת?

לפי שנאמרה כל הפרשה באהרן, הוצרך לומר בכהן
גדול הבא אחריו.

נח. "ואשר ימלא את ידו", אין לי אלא המשוח בשמן
המשחה, מרובה בנגדים מנין? (כלומר כהן גדול שאינו
משוח בשמן המשחה, ורק לובש את שמונת הנגדים של כהן גדול
- עפ"י ספר זכרון).

תלמוד לומר "ואשר ימלא את ידו" וגו', (שמילוי ידו
הוא ע"י לבישת בגדים, כמו שכתוב בפרשת תצוה "והלבשתם
כתנות... וחגרת אותם אבנט... וחבשת להם מגבעות... ומלאת יד
אהרן ויד בניו", ופירוש "ומלאת" ע"י הדברים האלה - עפ"י
ר"א מזרחי), והם כל הכהנים גדולים שעמדו מיאשיהו
ואילך, שבימיו ננגזה צלוחית של שמן המשחה.

נט. "לכהן תחת אביו", מה למדים מזה?

ללמד שאם בנו ממלא מקומו - הוא קודם לכל אדם.

ס. "ויעש כאשר צוה ה'" וגו', מה משמיענו בזה?

כשהגיע יום הכיפורים עשה כסדר הזה, ולהגיד
שבחו של אהרן שלא היה לובשן לגדולתו, אלא
כמקיים גזירת המלך. (בתורת כהנים דרשו על הפסוק
"ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ביד משה"
[בסוף פרשת צו] "ויעש אהרן ובניו" - ששים ושמונים
כששומעים דברים לקבל מפי משה כשומעים מפי הקב"ה -
לכך נאמר ויעש אהרן וגו' אשר צוה ה' ביד משה - עפ"י גור
אריה, וע"י עוד שי למורא בפסוק אחרון בפרשת צו).

סא. "איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב
או עז" וגו', במה מדובר?

במקודשין הכתוב מדבר שנאמר "להקריב קרבן",
(פירוש בקדשים שהוקדשו [לשם קרבן] ששחט בחוץ הכתוב
מדבר, וכן שנינו בזבחים [קו.] השוחט והמעלה בחוץ, חייב
על השחיטה וחייב על העלאתו וכו' - עפ"י ר"א מזרחי, וע"י
שם באריכות).

סב. "במחנה", היכן במחנה?
במחנה - חוץ לעזרה.

סג. "דם יחשב", מה הכוונה?

כשופך דם האדם, (כאילו אמר הכתוב "דם יחשב לאיש
ההוא", דהיינו שהוא מתחייב בשפיכת דם הבהמה היא
כאילו שפך דם האדם - עפ"י ר"א מזרחי).

סד. "למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם
זבחים" וגו', מה הכוונה "אשר הם זבחים"?

אשר הם רגילים לזבוח, (ולא שכבר נזבחו שהרי כתוב תיכף
"וזבחו זבחי שלמים לה' אותם" - עפ"י ספר זכרון וגור אריה).

סה. "ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים" וגו', מה זה
"שעירים"?

לשדים, כמו "ושעירים ירקדו שם" (נבואת ישעיה י"ג
כ"א) על בבל שתהיה כמהפכת ה' את סדום, ותהיה שממה
מבני אדם ושדים ירקדו שם).

סו. "ואליהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר
אשר יגור בתוכם אשר יעלה עולה" וגו', מה
משמיענו הכתוב בזה?

לחייב על המקטיר איברים (פירוש - "אמורים" [יש
נוסחא "אמורין" במקום איברים] והכוונה לאמורים של כל
סוגי הקרבנות, ולא דוקא של עולה, ודבר זה נלמד שכתוב
"או זבח" - עפ"י ספר זכרון) בחוץ כשוחט בחוץ שאם
שחט אחד והעלה חבירו שניהם חייבין (פירוש שיהא
חייב המקטיר אע"פ שכבר נפסל הקרבן ע"י שנשחט בחוץ -
גור אריה, וע"י עוד שי למורא).

סז. "ונכרת האיש מעמיו", מה הוא העונש של כרת?

זרעו נכרת וימיו נכרתין, (וע"י שי למורא בשם גור אריה).

סח. "ואיש איש מבית ישראל אשר יאכל כל דם" וגו',
למה כתוב "כל דם"?

לפי שנאמר "בנפש יכפר" (להלן פסוק י"א), יכול לא יהא
חייב אלא על דם המקדשים, תלמוד לומר "כל דם".

סט. "ונתתי פני בנפש האוכלת" וגו', מה הכוונה?

פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו, (עי שי למורא
בשם גור אריה).

ע. "כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו על המזבח
לכפר על נפשתיכם" וגו', מה רוצה הכתוב לומר
בזה?

כי נפש הבשר - של כל בריה בדם היא תלויה ולפיכך
נתתיו על המזבח לכפר על נפש האדם, תבוא נפש
ותכפר על הנפש.

עא. "על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם", מה
מלמדת אותנו התורה בזה שכתוב "כל נפש"?

להזהיר גדולים על הקטנים (והכוונה שאסור להאכיל דם
לילדים קטנים בידיים אבל קטן שאכל מעצמו, אין ב"ד מצווים
להפרישו, וכן "כל להזהיר גדולים על הקטנים" כך פירוש).

ד"ר חיים חובבי לחכות אש מזה שהיננו לשמוע ממזרחנו חרב עלינו
 ותובעים מגיל המבצע מקור המבנה רבנו הקדוש מוה"ר ז"ל וזמליו הקדוש מוה"ר ז"ל ע"כ
 ענין האמונה והקדושה והנאמנות והאמת והישרות והצדק והשלום והלבנוש והנאמנות
 והנאמנות מכל מה שיש לנו להאמין בו וזהו חובבינו וזמלנו וזמלנו וזמלנו וזמלנו וזמלנו

ה' רוצה שנהיה רק בהכנעה

איך אדם יגיע להכנעה? על ידי יראה. צריך פחד נורא, "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה" (דברים י, יב), צריך פחד נורא עם הכנעה ושלמות. ה' אומר: אני מבקש ממך, רק תהיה בהכנעה ושלמות. אז הנשמה אומרת: אני בהכנעה. ה' בא לבקש שנהיה בהכנעה, ה' מכניע את עצמו, משפיל את עצמו, מה ה' מבקש ממך? רק יראה. "מה ה' שאל מעמך? כי אם ליראה!" "מה ה' שאל מעמך", הוא שואל מעמך להיות מה. ה' בא אליך, מתחנן: תהיה בעננה, תהיה בהכנעה.

במה הבטחות ומתנות כדי שיקבלו מלכותו

בראש הד"ש סיון אנהנו הולכים למתן תורה, אומר רבינו הקדוש: ועל כן בשעת מתן תורה שרצה השם יתברך לגלות מלכותו ויראתו, הכניע את עצמו ה' יתברך לישראל בכיבול, ובקש מהם שיקבלו מלכותו והבטיח להם במה הבטחות, כמו שכתוב "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש", שכל אלו ההבטחות הם בחינת הכנעה, וכל זה היה רק בשביל לגלות מלכותו ויראתו. בכיבול ה' מכניע את עצמו אלינו: תלמדו תורה, תהיו בהכנעה, תהיו בשלמות. תקבלו מלכותו ויראתו. כמו שכתוב "ובעבור תהיה יראתו על פניכם", כי כל זה היה בשביל היראה שהיא בחינת מלכות. אדם יש לו יראה, היראה הזו שוברת לו את כל הגאווה. זה ענין היראה. כי השם יתברך מקטין את עצמו בשביל לגלות מלכותו, וזהו: "ה' מלך גאות לבש", 'ה' מלך'. הינו בשרצה השם יתברך לגלות מלכותו, אזי "גאות לבש". מה זה "גאות לבש"? שעשה לבושים על הגאווה, שהלביש וצמצם את גאותו והקטין את עצמו בכיבול.

ה' צלך על יד מינדך

וזה פרושו, שעכשיו אנהנו אומרים את הפסוק הזה, "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'". הרבה מסביר (תורה ר"ט), "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה'", אם אדם יהיה תמיד בסתר, תמיד הוא יסתיר ויקטין את עצמו. כשאדם מקטין את עצמו, ה' יתברך גם מקטין את עצמו. אם אדם עושה את עצמו קטן, גם ה' עושה את עצמו קטן. אבל כשאדם מתגאה, אם אדם מתגאה ומתגדל, ה' גם מראה את הגאווה שלו, ואז הכל מתפוצץ, הכל נשרף מרוב אור.

אם אתה לא, גם ה' לא

הרבה אומר: וזה פרוש, "אם יסתר איש במסתרים", אם אדם מסתיר ומקטין עצמו בענוה ושלמות, "ואני לו", אם הוא יהיה "לא", גם "אני" אהיה "לא". אני לא אהיה עם הגאווה שלי, עם האש שלי ששורפת את הכל. אם אדם יהיה במסתרים, גם אני "לא", ואז "אראנו", אני אראה לו את עצמי אליו, אני אתגלה אליו. אבל רק לזה שהוא מבחינת "לא", ואז גם אני אהיה בחינת "לא", ואז "אראנו". שמי שהוא אין ואפס, מי שהוא בענוה ושלמות, הוא יכול לראות את ה' פנים בפנים.

תפילות ממזרינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

רבוננו של עולם, מלא רחמים, פתח לנו את אוזניך והשפע עלינו אור חדש ביום קדוש ונורא זה, שבו מאירה נשמת רבי שמעון בר יוחאי באור חדש, פותחת לנו את כל הרקיעים וממשיכה לנו השגות אלהות לכל השנה בלה, יום שבו מתגלית הנשמה שזכתה לתקן את חמא אדם הראשון בשלמות, עד שנאמר עליה: "נעשה אדם - נאמר בעבורך". וכה רבי שמעון בר יוחאי לתחזור את כל האורות לשרשן, אור גניו וטמיר וקדמון צח ומצחצח, שהם חמשת הפרצופים של אדם קדמא, שתקנם בשלמות, עד שאפלו משה רבנו נוקק לו, כי בשעלה למרום - לחדר שנקרא "מרום", בו היו גנוזים הלוחות הקדושים, נתעברה בו נשמת רבי שמעון בר יוחאי במלחמתו עם מלאכי רום, בכחינת "עליית למרום שבית ש'ב'י" (ראשי תבות שמעון בר יוחאי).

רבוננו של עולם, גדל העצה ורב העלילה, פיננו מלא שירת הודיה על היום הנפלא שהורדת לעולמך, שהוא יום החלולא של רבי שמעון בר יוחאי, שבו חדוה וששון בכל ההיכלות, חיות לכל העולמות, יום שבו כל מלאכי מעלה ששים ושמחים בהתגלות האורות החדשים והנפלאים. יום שכל שרפי מעלה אראלים ותרשישים מצפים לו בכליון עינים, מצפים להתגלות האורות החדשים והמחדשים, שנסתמו ונעלמו מאז חמא אדם הראשון. כי הנה על אדם הראשון להוסיף שפלות וענוה, הכנעה ובושה, אימה ויראה, יותר ויותר מרגע לרגע, ולשיר להודות ולומר משעת הפראו ועד בניסת השבת, כמו שנאמר: "שוב להדות ליי ולומר לשמך עליון", כדי לזכות עם בניסת השבת לפתיחת כל מקורות האור, עד "והיה אור הלכנה באור החמה", לתקן על ידי כן שבירת הכלים, ולהמשיך את האור לכל התהומות והמחשבים. אך הוא לא עשה כן, אלא נסה לתקוע שתקים ולהמשיך את האור בלא תפלה ותחנונים, בלא זמר ושבחים. בכחינת עץ הדעת, בכחינת "ולא יתבששו". הפסיק על ידי כן בין חכמה דאדם קדמא לחכמה סתימא דעתיקא קדישא. מאז שבירת הלוחות, לא הנה מי שיתקן זאת, עד שנאצלה נשמת רבי שמעון בר יוחאי הקדושה והנוראה, שגלתה שבעים תקונים, הנמשכים משבעים פנים, שבהם כלולים כל האורות הגנוזים מכתר דאדם קדמא, ובהם הכטול השלם לאור אין סוף, באפן שלא ידע האדם מעצמו כלל.

אנא אבי, חוס ותנני בכח רבי שמעון בר יוחאי, יחיד מיחיד הדורות, שזכה להשלים דמות צלם תבניתו בתכלית השלמות. עזרני לנתק ולשפר, לעקר ולמגר את כל שלשלאות הפרול שנקשרתי בהם, ופני להשתחרר מכל הפכלים שנסתפכתי ונלפדתי בהם, ההולכים ומשתרנים ועולים על צוארי מיום אל יום ומרגע לרגע יותר ויותר, כי בכל שעה ושעה הולכים וגוכרים ההרהורים הרעים השוטפים את לפי ומחי, ומי המבול המציפים את כל בלי. אנא הצילני מידם, פן יכסו כל התרים הגבוהים, פן לא תשאיר בי את נקדה אחת שלא נשמטה עדין במי המבול הוידוניים והנוראים. "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבלת שמפתיני". אנא אבי שבשמים הצילני מן ההרהורים הרעים הפוכבים אותי מכל הפוונים, תן לי עצה פיצד להמלט מהם. פי כל העצות שמצאתי עד פה, עזרו לי רק לזמן מועט, ואחר כך שוב עמו עלי הרהורי פיותר, עד לא נתנוני השב את רוחי, "באו מים עד נפש, אמרתי נגורתי, שתני בבור תחתיות" ומתחתיו, נפלתי לעמקי עמקים שלא נפל שם אדם מעולם. "כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול", בקעתי את כל הארץ בגפילותי, ואת התהום מרב חטאי, שקעתי יותר מקרח ועדתו, והגיהנם הפעורה מתחתי מלפפת אותי מכל עברים. אני באוד הנתון עדין בתוך האש, ותלהבות מקיפות אותו מכל צד ועבר.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא שליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

רפואה שלימה ע"י התפילות על הרב שליט"א והרבנית תחי

ב' אלפים-תקפ"ג) סיפר הרה"ח ר' א. ג. הי"ו מותיקי תלמידי הרב שליט"א שהוא מכיר יהודי שהיה חולה במצב קשה מאד ממש לא היה יכול לקום מהמיטה ולא היה נראה שום דרך הטבע שיתרפא והתחיל להתחזק להתפלל התפילה שמורינו הרב שליט"א תיקן על רפואתו ורפואת הרבנית תחי ואמר זאת שלש פעמים ביום והשי"ת הראה ניסים ונפלאות והתחיל להתרפאות ולהתחזק באופן למעלה מדרך הטבע.

עבודת השי"ת בכוחות עילאיים

הקדמה

יש ניגון מהרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע ועכ"א "מיטן גאנצן כח מיטן גאנצן מח וועלן דיר דינען" ("עם כל הכח עם כל המה נעבוד אותך"), וכבר פורסם הסיפור שסיפר אחד מחשובי חסידי ברסלב ר' א. ג. הי"ו כשהיה ילד קטן הוא והחבר שלו ביקשו ממורינו הרב שליט"א כשהיה בשול בביהמ"ד ברסלב במא"ש שיקח אותם לקבר שמעון הצדיק ותיכף מורינו הרב שליט"א תפס אותם בידי הק' אחד לימינו והשני לשמאלו והתחיל ללכת איתם לכיוון "שמעון הצדיק" וכל הדרך ניגן בהתלהבות "מיטן גאנצן כח מיטן גאנצן מח וועלן מיר דיר דינען" - באמת זה הענין של הרב שליט"א מיום עמדו על דעתו עבודת השי"ת בכל הכח בכל המוח אין שום דבר בעולם רק השי"ת ותורתו הקדושה ועבדיו הנאמנים הצדיקים הקדושים וחוצן מזה הכל הבל הבלים ודמיון כוזב - וכדאי לספר קצת ובפרט מה שפורסם לאחרונה בגליון התחדשות משנות הגלות בזימבבואה.

הכנה לליל הסדר שבע שעות לימוד התורה הק' ברציפות

ב' אלפים-תקפ"ד) סיפר אחד מבאי ביתו של מורינו הרב שליט"א מה שהיה השנה (תשפ"ד) בער"פ העעל"ט, מורינו הרב שליט"א התישב ללמוד בשעה 12 בצהריים וכך ישב ברציפות בלימוד התורה הקדושה עד שבע בערב ואח"כ מורינו הרב שליט"א יצא לתפילה עם הציבור וזה כולם ראו העבודה הק' בתפילת ליל התקדש החג כמה שעות ואמירת ההלל ובפרט הניגון בצאת ישראל ממצרים שהצדיק חזר על זה בהתלהבות עצומה כעשרים פעמים והצדיק כל הזמן עמד על רגליו, וידוע שבלייל הסדר הרב שליט"א ער כל הלילה.

יש שאלה בהלכות שבת - חוזרים על הלכות שבת במשך שעות

ב' אלפים-תקפ"ה) כשהיה הרב שליט"א בגלות בזימבבואה אחרי תפילת מעריב וקבלת שבת כשמורינו הרב שליט"א חזר לאכסניה כשהוא מלווה עם ציבור אנ"ש שיחיו שאל משהו שאלה בהלכות שבת למורינו הרב שליט"א - הרב שליט"א חזר לביהכנ"ס ובמשך שעות עבר על הלכות שבת עם אנ"ש (העתק מגליון התחדשות).

מדוע הרב שליט"א קרא דוקא בספר תורה של הביהכנ"ס - ולא בספר תורה שהביאו מארה"ק

ב' אלפים-תקפ"ו) ... למחרת בבוקר כשהתפללו תפילת שחרית של שב"ק באריכות מופלגת, לאחר שחרית הביאו הספר תורה שהגיע עם הרב שליט"א שהרב שליט"א יקרא בו בתורה אולם הרב שליט"א הורה שיוציאו את הספר תורה העתיק של בית הכנסת, זה היה ספר תורה גדול מאד, וכמובן עם כתב לא הכי מהודר ואעפ"כ קרא הרב שליט"א דווקא בזה - אף אחד לא הבין, הרי לכאורה הספר תורה של הרב שליט"א נכתב ע"י סופר ירא שמים והכתב מהודר ויפה מאד - רק לאחר כשנתיים מאז כשהרב שליט"א שהה יחד עם אנ"ש בדרום אפריקה בשבת חנוכה תשע"ו גילה ר' נ. ד. נ"י שהספר תורה פסול, או אז הבינו כולם שהרב שליט"א כבר חזה זאת ברוה"ק.

הצדיק אומר שיעור במשך שמונה שעות

ב' אלפים-תקפ"ז) (המשך מגליון התחדשות) ... כאשר הרב שליט"א חזר אחה"צ התפללו יחד מנחה ומעריב של ליל כ"ב אד"ב, אחרי מעריב החל הרב שליט"א למסור שיעור במשך שמונה שעות רצוף, במהלך השיעור הרב שליט"א שר "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו", ולאחר מכן המשיך בשירת "מי הוא זה ואיזהו זה קלי ואנוהו" בניגון של שמחת תורה בחיות ובשמחה עצומה, מהניגון הזה הרב שליט"א עבר לשיר "ותוסף אסתיר ותדבר לפני המלך..." לאחר מכן המשיך הרב שליט"א בשיעור ואז אחרי מספר דקות חזר לשירה "כי תעבור במים אתך אני..." למעלה

מעשר דקות וככח חזר לשיעור כך מספר פעמים, תוך כדי השירה והשיעור לאחר חצות לילה הרב שליט"א יצא מביהכנ"ס לכיוון המלונית היכן שאנ"ש התגוררו ונכנס לחדר שהוקצה עבורו כשבכל זמן זה הרב שליט"א עדיין אומר שיעור ומפומי לא פסיק אף לא לרגע קט להשפיע עוד ועוד דברי אלקים חיים מהנחל הנובע אשר לא פוסק לרגע להעלות חכמה שמחה ואמונה.

בשעה ארבע לפנות בוקר כבר מתחילין שחרית

ב' אלפים-תקפ"ח) (המשך מגליון התחדשות) ... לקראת השעה ארבע לפנות בוקר רוב רובם של אנשי שלומינו נרדמו באפיסת כוחות לאחר שנשארו ערים כ"כ הרבה שעות ללא שינה, אך גם המעטים שעדיין זכו להקשיב לרב שליט"א במסירות נפש כשכל רגע העינים נעצמות גם הם החלו להיות בבחינת 'נים ולא נים...' הרב שליט"א שהבין כי אם לא יצא כעת לבית הכנסת לתפילת שחרית כולם ירדמו לגמרי ולא תהיה תפילת שחרית כראוי, אשר על כן סמוך לשעה ארבע לפנות בוקר אמר הרב שליט"א 'את זה נמשיך בשיעור הבא, עבשיו נצא לכיוון בית הכנסת, אנ"ש יצאו עם הרב שליט"א בחזרה לכיוון בית הכנסת, כשהגיעו לבית הכנסת התפללו תפילת שחרית של יום שני כ"ב אדר ב' באריכות ובניגונים כסדרה.

שש עשרה שעות עבודת ה' ברציפות - ואחרי הפסקה קצרה ממשיכים

ב' אלפים-תקפ"ט) ... אך למרות כל הלילה האחרון בו הרב שליט"א לא נתן תנומה לעיניו, גם לאחר תפילת שחרית הרב שליט"א לא מיהר לחזור לאכסניו אלא ישב עם אנשי שלומינו לסעודת שחרית והמשיך לומר דברי תורה עד השעה עשר בבוקר, לאחר שש עשרה שעות בהם שהה ברציפות יחד עם אנשי שלומינו חזר הרב שליט"א לאכסניו למספר שעות בודדות, אחרי הצהרים שב הרב שליט"א לבית הכנסת, אחרי מנחה הרב שליט"א מסר שיעור במסכת פסחים במשך שעה ורבע ולאחר מכן התפלל ערבית, בסיום ערבית מסר שיעור וחזר למלונית 'בי-די-פי' תוך שהוא מכריז כי ב-2:30 בלילה יתקיים שיעור נוסף.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

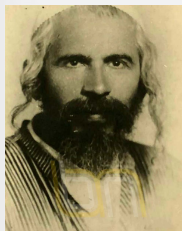

הצה"ח השרף ר' שמואל שפירא זי"ע ועכ"א

מזקני חסידי ברסלב בדור הקודם

(ליום היארצייט - שביעי של פסח)

ענין חינוך הבנים היה אצלו עיקר גדול בעבודתו הקדושה, והיה לומד כל יום עם כל בנו, ומסופר שלמד עם כל אחד מבניו כל הספר הק' 'ליקוטי מוהר"ן' ובפרט על עניני קדושה וצניעות היה לוחם בכל כוחו שח"ו לא יזוז זיו כל שהוא מדרך המקובלת והמסורה לנו מדור דור, והיה זועק ושואג ומוזהיר על זה מאד.

הצה"ק ר' שלמה מזוויעהל זי"ע ועכ"א אמר עליו שהיה חד בדרא בשמירת עינים - זכה שכמה מאות מצאצאיו שיחיו מקורבים לצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א.

החשיב מאד את מורינו הרב שליט"א ויש כמה וכמה סיפורים על זה, ומסופר שהקפיד שלא ישבו על מטתו (מרוב קדושתו), פעם היה מורינו הרב שליט"א בביתו ונרדם על מטתו ורצו להעירו אבל ר' שמואל אמר הניחו לו לא עליו התכוונתי (כלו' הוא קדוש וטהור).

מוהל מומחה ~ בהמלצתו של מורינו הרב שליט"א ~ הרה"ח ר' נחמן יוסף הי"ו להזמנות 0504117889

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

זי"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלם תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים